

Det er bare for at nævne et eksempel på, hvordan det kan blive, hvis der er ubegrænset mulighed for at gå tilbage. Derfor siger vi med glæde, at der skal være en begrænsning. Vi ser positivt på det her.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg skal sige tak for tilslutningen. Det er helt rigtigt, som flere ordførere minder om, at der er en forhistorie i denne her sag.

Da vi indgik aftalen i sin tid, var vi opmærksom på, at, jeg tror det var Østre Landsrets, i hvert fald landsrettens, kendelse var anket til Højesteret, og vi ventede på en afgørelse dér. Desværre, som andre ordførere var opmærksom på, var det jo ikke nogen lynende klar afgørelse i alle aspekter, derved at der var et mindretal på to og et flertal på tre, der var indbyrdes uenige, altså flertallet. Det har gjort det lidt vanskeligt, og derfor har vi i Miljøministeriet naturligvis søgt støtte hos vores advokat, som er Kammeradvokaten, og det er hans fortolkning, der ligger til grund for lovforslaget.

Men vi er naturligvis parat til under udvalgsarbejdet at bidrage med en nærmere afklaring af spørgsmålet. Vi ønsker i hvert fald, at denne her sag kan ekspederes hurtigt. Jeg tror, det er vigtigt af hensyn til retssikkerheden, at vi får det her spørgsmål klaret, så derfor vil jeg endnu en gang sige tak for den positive tilslutning fra ordførernes side.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 92: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning og lov om ændring af forskellige love som følge af oprettelsen af Hovedstadens Udviklingsråd. (Revision af kommuneplaner, lokal Agenda 21 og fravigelse af reglerne om planlægning i kystnærhedszonen vedrørende sommerhusområder m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (FremSAT 17/11 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pernille Blach Hansen (S):

Ca. 70 pct. af amterne og kommunerne havde ved sidste årsskifte påbegyndt arbejdet med lokal Agenda 21. Lokal Agenda 21 er kommunernes og amternes bidrag til en bæredygtig udvikling i det 21. århundrede.

I Socialdemokratiet støtter vi Agenda 21, og vi er derfor glade for, at lovforslaget lægger op til en styrkelse af dette arbejde.

Ifølge lovforslaget skal amter og kommuner mindst hvert fjerde år udarbejde og offentliggøre en strategi for bæredygtig udvikling. Der er altså tale om et fremadrettet lovforslag, hvor kommuner og amter bl.a. skal oplyse deres målsætninger for en mindselse af miljøbelastningen og inddragelse af borgerne i Agenda 21-arbejdet.

Vi forventer, at dette lovforslag vil føre til en styrkelse af arbejdet med lokal bæredygtig udvikling, både i de mange kommuner, der allerede er godt i gang, og de kommuner, der stadig ikke på trods af diverse opfordringer har iværksat arbejdet med lokal Agenda 21.

Vi vil nøje følge virkningen på det lokale Agenda 21 af dette lovforslag, og vi er klar til at se på området igen, hvis de nye regler, vi nu lægger op til, ikke overholdes.

I lovforslaget foreslås det desuden, at kommunalbestyrelsen mindst hvert fjerde år skal beslutte, om kommuneplanen skal revideres helt eller delvis, eller om planen kan vedtages for en 4-årig periode. Hensigten er at styrke kommuneplanlægningen.

Vi håber, at forslaget vil føre til et større folkeligt engagement i den kommunale planlægning. Vi håber også, at kommunerne reelt viser vilje til borgerinddragelse i diskussionen om

kommunernes og byernes fremtidige udvikling. Også her gælder det, at vi nøje vil følge, hvorvidt lovforslaget følges.

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget. Jeg skal på vegne af De Radikale og Kristeligt Folkeparti meddele, at de også støtter forslaget, og jeg skal meddele på vegne af Enhedslisten, at de ikke umiddelbart kan se sig i stand til at støtte lovforslaget.

Bodil Thrane (V):

Lovforslag nr. L 92 omhandler, som det fremgår, revision af lokal Agenda 21 og fravigelse af reglerne om planlægning i kystnærhedszonen vedrørende sommerhusområde m.v.

Det er et noget mere moderat og afbalanceret forslag set i forhold til det lovforslag, som ministeren fremsatte i februar 1998. Der kom som bekendt et folketingsvalg i vejen, hvilket gav anledning til en tænkepause, og jeg må sige, det har været meget, meget nyttigt, og i den forbindelse noterer jeg med stor tilfredshed, at mange af de elementer, som netop Venstre kritiserede ved det første forslag, er taget ud. Dengang stillede ministeren sig mildest sagt uforstående over for vores indvendinger, men han er åbenbart blevet klogere siden, og det skal jeg bestemt ikke beklage.

Med hensyn til revision af kommuneplaner, så har ministeren i den del af lovforslaget, der skal omhandle netop det, i forhold til 1998-versionen skruet bissen af igen. Her har udvalgsarbejdet tilsyneladende også haft en effekt. I stedet lægges der op til en mere fleksibel måde at revidere kommuneplanerne på, som Venstre ser positivt på.

Med hensyn til Agenda 21, som er lovforslagets anden hoveddel, er der også lavet om siden 1998, og også i det her tilfælde på en meget mere positiv måde. Det understreges, at det lokale Agenda 21-arbejde skal ske på basis af frivillighed, et princip som Venstre støtter varmt. Frivilligheden til selv at tilrettelægge, udføre og bestemme omfanget af den slags aktiviteter, som vi her taler om, giver også den bedste grund for opfindsomhed, engagement, og det er lige det, der er brug for.

Det er i overensstemmelse med vedtagelsen i forbindelse med forespørgslen om Agenda 21 fra november 1997, at vi nu stiller krav om, at kommunerne redegør for Agenda 21 med henblik på fremtidige initiativer, og det er fint. Det er vigtigt, at vi fra centralt hold afholder os fra at stille detaljerede krav om, hvad en sådan re-

degørelse skal indeholde. Det vil uundgåeligt føre til, at mange kommuner vil blive hængt ud til offentligt skue på et helt urimeligt grundlag.

Så en betingelse for et krav om en kommunal redegørelse i forhold til Agenda 21 må være, at der tages hensyn til, at det er meget forskelligt, hvad kommunerne hver især vælger og har kapacitet til at præstere.

Ligeledes må det være helt legitimt, at kommunerne vælger at lægge alle kræfter i et bestemt aspekt af Agenda 21-arbejdet frem for andre. Derfor må det være tilstrækkeligt, at der stilles krav til en forholdsvis bred redegørelse.

I forhold til den forrige udgave af lovforslaget er det så også positivt at se, at redegørelsen nu bliver fremtidsrettet, og at kravet om retningslinjer i regionplanerne i forbindelse med påbegyndelse af større enkeltanlæg er taget ud, så princippet om frivillighed holdes intakt. Det er jo netop ideen med Agenda 21, at initiativerne skal gro nedefra.

Ændringerne i planlægning i sommerhusområder i kystnærhedszonen vil vi bare tage til efterretning, og derfor vil jeg slutte med at sige, at samlet set er vi særdeles positive over for lovforslaget, fordi det er betydelig mere afbalanceret end det, vi så før folketingsvalget, og vi vil arbejde positivt med i udvalget.

Henriette Kjær (KF):

Det her lovforslag er et af dem, man kan kalde alt godt fra havet. Det indeholder lidt af hvert, og det gør det en smule kompliceret for os at have en klar holdning til det. Vi er positive over for dele af forslaget og mindre glade for andre dele.

Det første element, der vedrører kommuneplaner, ser rigtig godt ud. Vi er helt enige i, at borgerne skal inddrages mere i processen. For at fremme det engagement er det nødvendigt, at de stive regler med en pligt til fuldstændig revision hvert fjerde år fjernes. Så vi synes faktisk, det er en rigtig god bestemmelse, man her er nået til enighed om i Kommuneplanudvalget.

Det er også positivt, at der kommer en bestemmelse ind om, at man skal offentliggøre strategien inden udgangen af den første halvdel af den kommunale valgperiode. Men nu kommer problemet så, for vi er faktisk blevet så begejstrede for denne ændring, at vi ønsker den udvidet til også at gælde amterne. Det er jo en kendt sag, at der bruges ufattelig mange ressourcer på at lave regionsplaner i amterne, i og med de er tvunget til det hvert fjerde år, så Det

Konservative Folkeparti vil foreslå, at man overfører denne model til også at gælde amterne.

Med hensyn til lokal Agenda 21 finder vi det ganske i sin orden, at man i stedet for redegørelser for, hvad man har gjort, nu kræver planer for, hvad man har visioner om at gøre. Med dette forslag bliver arbejdet med Agenda 21 mere motiverende og mere fremadrettet, så det støtter vi.

Mere problematisk er det med den bemyndigelse, ministeren skal udstyres med i forbindelse med overførelse af arealer i sommerhusområder til byzone. Vi kan godt se, det er nødvendigt, at der gives en bemyndigelse, men vi ønsker, at kommunerne skal inddrages i den bemyndigelse og i beslutningerne. For os er det meget vigtigt, at der råder en vis grad af nærhedsprincip, og vi tror på, at man lokalt fuldt ud velkvalificeret kan foretage en bedømmelse af, hvad der bør overflyttes fra sommerhusområde til byzone, så vi vil i udvalget forsøge at opnå enighed om, at kommunerne skal have indflydelse på processen.

Dette krav støttes også af CD. Hr. Ebbe Kalnæs har ikke mulighed for at være til stede ved behandlingen af forslaget i dag, men han bad mig om at sige, at også CD ønsker kommunerne inddraget.

Lovforslagets sidste element om ajourføringen af bestemmelser som følge af oprettelsen af Hovedstadens Udvalgsråd betragter vi som ren teknik og tilslutter os det, men som det er fremgået af det, jeg nu har sagt, har vi en del ændringer, vi vil arbejde for, inden vi endeligt kan tilslutte os lovforslaget.

Anni Svanholt (SF):

I SF hilser vi lovforslaget om ændring af planloven og om amters og kommuners bidrag til en bæredygtig udvikling i det 21. århundrede meget velkommen. Vi synes, det er en helt nødvendig ændring af planloven, der finder sted for at sikre, at planlovens formål om bæredygtig udvikling og lokal Agenda 21 også bliver omsat til konkrete retningslinjer og handlinger både i planlægningen og i hele planlægningsprocessen.

Desuden er en øget inddragelse af borgerne i målsætningen om en bæredygtig udvikling en forudsætning for virkeliggørelsen. Dette forslag er altså en logisk konsekvens af det allerede fastsatte mål i planloven, kan man sige.

SF har i meget, meget lang tid ønsket en oprioritering af det lokale Agenda 21-arbejde, som Danmark jo har forpligtet sig til med sin underskrift på FN's konference om miljø og udvikling i Rio de Janeiro i 1992. Det var også baggrunden for, at vi fremsatte det beslutningsforslag, nr. B 49, om en styrkelse af det lokale Agenda 21-arbejde – og grønne regnskaber havde vi også med – som blev førstebehandlet den 16. januar 1998, og som fik en meget positiv behandling af såvel regeringen som af flere andre partier. Det var jo sådan set også på vej til at blive vedtaget, i og med at der senere blev fremsat et lovforslag, nr. L 176, men det bortfaldt på grund af valget.

Så vi er meget glade for, at det nu kommer frem igen i denne her form, og at vi faktisk dermed har fået gennemslag for vores forslag om Agenda 21-arbejde.

Det er klart, at målsætningen om en bæredygtig udvikling også må resultere i en bæredygtig planlægning, både på kommunalt, amtskommunalt og centralt plan. Netop i planlægningen kan det lade sig gøre at få sikret en bæredygtig udvikling. Det er her, ressourcer og energiforbrug skal tages i betragtning, når der overvejes placering af bl.a. boliger, virksomheder, butikker, veje, offentlig service og planlægning af transport og infrastruktur. Så det er helt naturligt, at det bliver meget centralt i planlægningen i samspil med det folkelige Agenda 21-arbejde.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg kan være lidt i tvivl om, hvornår denne proces starter. Jeg håber bestemt ikke, at det først er fra næste valgperiode start, men at det altså allerede – kan man sige – er nu, hvor kommuner og amter kan inddrage det i deres arbejde, for ellers er der jo risiko for, at det tager mange år, før vi ser en sådan strategi. Der er jo allerede noget at bygge på med det lokale arbejde, så det vil være nærliggende at sige, at vi må altså se de forslag til strategier inden for det nærmeste år.

Med hensyn til ændringen om overførelse af mindre arealer fra sommerhusområder til byzone, som jo er en konsekvens af ændringer af ulovlige helårsbeboelser, vil jeg blot sige, at vi lægger vægt på, at der er streg under mindre arealer, og det kan kun være i et meget begrænset omfang, at der bliver overført arealer til byzone. Det kan ikke være sådan, at man bare kan sætte en etikette på, og så har man dermed lovliggjort at inddrage nogle egentlige sommerhuse i byzone. Det er altså i et begrænset omfang.

Den sidste del af lovforslaget, som handler om ændrede bestemmelser som følge af oprettelsen af Hovedstadens Udviklingsråd: Det ser ud til, at det udelukkende er nogle ajourførte formuleringer, men jeg vil under udvalgsarbejdet alligevel grave lidt dybere og finde ud af, om der faktisk ligger en øget kompetence til Hovedstadens Udviklingsråd.

SF var jo ikke tilhænger af Hovedstadens Udviklingsråd. Vi stemte imod det, og vi vil derfor være opmærksomme på, hvordan det her rent faktisk bliver.

Så vi er overvejende positive, og vi er meget glade for det, der er om »Agenda 21«, men vi vil selvfølgelig kigge nærmere på det under udvalgsarbejdet.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Thorkild . . . hr. Svend Aage Fauerholdt. Jeg var kommet et nummer for langt frem i ordførrækken.

Svend Aage Fauerholdt (DF):

Det er udmærket at være effektiv, og at vi skal være effektive, kan man også se ved det lovforslag, vi skal behandle her, for vi blander jo faktisk tre områder sammen i én lovændring.

Angående vores planlov er det meget fint, at en kommunalbestyrelse hvert fjerde år kan beslutte, om den skal foretage en delvis revision eller den blot kan fortsætte i en ny 4-årsperiode. For de fleste kommuner skulle der jo nok helst ske en udvikling, hvor de er nødsaget til at revidere enkelte områder, som er planlagt. Det viser i hvert fald – hvor de skal ind og revidere – at der er liv og der er virke i en kommune og der er tiltag til nye ting. Så det kan vi så udmærket støtte.

Angående sommerhusene: At der kan overføres nogle ting fra sommerhusbebyggelse til byzone, hilser vi også med tilfredshed i Dansk Folkeparti. Men der er jo ingen præcisering af, lige bestemt hvor områderne ligger, så vi ville jo utrolig gerne have, at der kom en høring af alle kommuner, som eventuelt kunne have brug for, at måske en mindre del ville blive lagt under byzone eller måske i andre kommuner også en større del.

Når der måske i starten var lidt kritik af, at vi sammenblander mange ting, så er det også, fordi »Agenda 21« er blandet ind i det her. »Agenda 21« virker jo allerede på nuværende tidspunkt i flere kommuner, og når man selv kommer fra en kommunalbestyrelse og har sit virke

dér og allerede et års tid har fulgt, hvordan »Agenda 21« er begyndt at tage form, så kan der være områder, hvor det er utrolig godt, at det bliver belyst af borgere, som tilslutter sig.

Men vi må ikke lægge pres. I Dansk Folkeparti er vi modstandere af, at der lægges pres på nogle kommuner, og der kan måske være mindre kommuner, som måske synes, at det her har man ingen brug for, fordi man måske allerede har et færdselssikkerhedsråd og man har et ældreråd og man har forskellige andre ting, som arbejder i forskellige retninger.

Så vi sætter lidt spørgsmålstejn ved »Agenda 21«'s virke fremover: hvor meget pres vi skal lægge på det, og vi er lidt spændt på det udvalgsarbejde, der nu skal ske fremover.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

De ændringer, der er tale om her, ser vi i Frihed 2000 positivt på. Den nugældende forpligtelse for kommunerne til fuldstændig at foretage en ny revision af kommuneplanen hvert fjerde år erstattes nu af en pligt for kommunerne til at tage stilling til, hvor meget man vil ændre kommuneplanen, helt eller delvis.

Jeg er sikker på, at mange kommuner hilser det her velkommen, især de mindre kommuner, da det for dem er et stort arbejde at skulle udarbejde sådan en ny kommuneplan, som mange gange ikke indeholder ret store ændringer. Det er noget, som vi hilser velkommen og kan gå ind for. Konsekvensen bliver selvfølgelig også, at man kan komme med et tillæg til kommuneplanen uden de store problemer.

En anden ting, der var været talt en del om, er »Agenda 21«, og det vil sige, at man skal lave en beregning af bæredygtigheden for et område i det tilfælde, hvor der skal laves en overordnet redegørelse for hele kommunen.

Ja, bæredygtighed – jeg ved ikke nøjagtig, hvad det er. Det tror jeg ikke der er ret mange der ved. Men nu har vi fået det navn ind. Men den ændring, der er i forhold til det, vi så først, er jo, at nu skal der i hvert fald ikke laves en bæredygtig beregning for de enkelte projekter, men laves en samlet redegørelse i kommunen. Det er også et skridt i den rigtige retning, som vi kan være med til.

Den sidste ting, hvis jeg må bruge det udtryk, er noget, som vil komme efter alle de protester, der var fra kommunerne rundtomkring, da vi diskuterede sommerhusloven, nemlig den ting, at der nu skabes mulighed for, at der kan foretages fravigelser fra planlovens regler om plan-

lægning af de kystnære områder, altså sommerhusområderne. Der bliver nu en mulighed for, at nogle arealer, ja, i lovforslaget står der mindre arealer, nu kan lægges ind under byzonerne.

Der var noget, som jeg sagde heroppe fra talerstolen den gang: Det vil give et kæmpeproblem i de mange kommuner, der nu har det problem, at sommerhusområderne ligger lige op ad byen. Så vi kan selvfølgelig også støtte, at ministeren får mulighed for at give en dispensation, så det problem, som kommunerne står over for, kan løses.

Vi ser positivt på de her tre ting.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg siger tak for de mange positive meldinger fra ordførerne.

Fru Blach Hansen nævnte, at en række partier, som hun repræsenterede, støtter lovforslaget, og der var én ting, som fru Blach Hansen med rette, synes jeg, betonedede, og det var, at mange af de her planprocesser først for alvor får kvalitet, hvis der bliver et folkeligt engagement. Vi må lave vores kommuneplaner i lyset af de erfaringer, vi har, og på en sådan måde, at det indbyder til offentlig deltagelse og debat, og det samme gælder jo selvfølgelig »Agenda 21«-forslaget.

Fru Thrane, som var meget sur over – eller ikke sur, for det må man ikke sige, hvis man vil være gode venner med folk, men meget utilfreds med det forslag, vi i sin tid behandlede, glædede sig nu over, at jeg var blevet klogere, og den glæde tager jeg gerne imod.

Til gengæld glæder jeg mig over, at Venstre er blevet mere fremkommelig, og jeg håber ikke, at fru Thrane bliver ked af det. Vi er enige, som jeg forstår det, både om hovedsigtet omkring kommuneplanerne og omkring »Agenda 21«. Jeg forstår også, at fru Thrane forstår ideen i sommerhusforslaget, men det har vi selvfølgelig mulighed for at komme nærmere ind på.

Fru Thrane var i sin tale inde på de sanktioner, der var i det tidligere forslag, når det drejer sig om manglende opfyldelse af kommuneplanpligten, og sagde, at nu havde jeg skruet bissen af.

Jamen det kan godt være, at jeg har skruet den af, men fru Thrane skal være opmærksom på, at den ligger nede i skuffen, og det vil sige, at hvis det her system ikke kommer til at fungere – og Kommunernes Landsforening sværger, at det her kommer til at fungere – og hvis

vi har denne utilfredsstillende opfyldelse fra kommunernes side af de pligter, der står i loven, så er vi selvfølgelig her i Folketinget nødt til at vende tilbage med sanktioner, men vi har altså ikke sat nogen ind her i selve forslaget.

Fru Henriette Kjær, som jeg også var glad for at høre give tilslutning, havde to, så vidt jeg kunne høre det, kritiske punkter. Det ene var et spørgsmål om, hvorvidt man ikke skulle gå skridtet videre og sige, at en tilsvarende procedure som den, der blev foreslået her på kommuneplanområdet, også skulle gælde på regionplanområdet.

Det må jeg advare imod. En regionplan har helt andre opgaver, også i forhold til den regulering, vi beslutter herinde, og forudsætningen for, at vi kan lave den smidiggørelse af kommuneplanlægningen er netop, at vi har nogle rammer, der er fastsat i regionplanen. Så det vil jeg fraråde. Men det er klart, at vi jo altid kan diskutere sammenhængen mellem kommuneplanen og regionplanen.

Det andet kritiske punkt, fru Henriette Kjær havde, var spørgsmålet om kommunernes inddragelse, når det drejer sig om overflytning af det, der i forslaget hedder mindre arealer i kystnærhedszonen af sommerhusområder, til byzone. Bliver kommunerne inddraget?

Ja, kommunerne bliver inddraget, fordi vi agerer på foranledning af indstillinger fra amterne, som sker i konsultation med kommunerne. For at nævne et eksempel fra fru Henriette Kjærs eget amt, Århus Amt, et foregangsamt i Danmark, så er man kommet med et forslag, som netop hviler på det, vi ønsker, nemlig overflytning af mindre arealer og en god dialog med eksempelvis Århus Kommune og Ebeltoft Kommune. På den måde får vi altså inddraget kommunerne.

Men det er klart, at der er kommuner, der har ønsker om meget store arealer, og dér må jeg lægge vægt på, at der i vores aftale, som fru Henriette Kjær også er en del af, taler vi om justering og om mindre arealer. Og det er dér, hvor det er helt åbenbart urimeligt, der skal ske justeringer, men ikke en generel overførsel af store områder fra sommerhusområder til byerne.

Så vi kan ikke undgå i hvert fald i forhold til nogle kommuner, tror jeg, at få en diskussion. Det tror jeg ikke vi kan, og det er jo også Folketingets ansvar. Det siger sig selv, at når det landsplandirektiv er et engangshug – det er jo ikke en generel dispensation, vi her laver, det

tror jeg hr. Fransgaard desværre har misforstået lidt, det er et engangshug, vi laver – så vil Folketinget naturligvis blive orienteret om indholdet af det landsplandirektiv, som i øvrigt vil blive sendt ud til høring i alle berørte kommuner og amter, og hvem der ellers har en interesse i det. Så der vil være en offentlig proces, også i anden omgang omkring det her.

Til fru Anni Svanholt:

Jeg tror, jeg var enig med hende i alt det, hun sagde, men hun peger på et problem, som ikke er helt nemt at løse, nemlig spørgsmålet om, hvordan vi hurtigere kommer i gang end det, der ligger i forslaget.

Jeg vil gerne diskutere det her videre under udvalgsarbejdet, men jeg vil lige gøre opmærksom på, at der faktisk ude i kommunerne er mulighed for at gå i gang med det samme med de nye procedurer, hvis man vil. Sådan er forslaget formuleret. Det er mere et spørgsmål om, hvornår pligten til at bruge den nye procedure indtræder.

Men hvis det er rigtigt forstået, at det er et almindeligt ønske hos kommunerne at lave mere smidige fornyelser af deres kommuneplaner, mere tematiske strategier, så vil mange kommuner simpelt hen benytte sig af denne her mulighed, når deres gamle kommuneplaner løber ud, frem for at bruge den gammeldags facon. Men lad os endelig tale om det. Jeg har bestemt den samme interesse som fru Svanholt: at vi kommer så hurtigt i gang som muligt.

Når det drejer sig om Hovedstadens Udviklingsråd, er forslaget tænkt som rene og skære tekniske konsekvensrettelser, og det er det, der har været formålet med forslaget her. Men også det vil vi naturligvis gerne svare på spørgsmål om.

Dansk Folkeparti var jo meget positivt over for forslaget, og det gælder også hr. Fransgaard fra Frihed 2000 – ikke Frihed 1999, men Frihed 2000 – og det siger jeg tak for. Der var mange ting, som jeg var fuldstændig enig med de to ordførere i.

Der lå i hr. Svend Aage Fauerholdts bemærkninger en forventning om, at alle kommuner jo

gerne skulle have del i udviklingen, og jeg deler helt hans ønske. Men desværre er der jo mange kommuner, der i disse år oplever, at der er meget lidt vækst i deres kommune. Der vil vi jo meget gerne med disse ændringer være med til at give en stimulans til den lokale debat om, hvordan man får mere gang i kommunen. Så jeg tror også, at med hans parti og med hr. Fransgaards gruppe er vi i stand til at få et fornuftigt samarbejde.

Jeg siger mange tak til ordførerne. Hvis der skulle være spørgsmål, jeg ikke har besvaret, vil jeg meget gerne besvare dem under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 26. november 1999 kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 20.10